

ת"פ 53063/08/15 - המאשימה - מדינת ישראל נגד הנאשם - א.י.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 53063-08-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' י'
בפני כבוד השופט הישום אבו שחאדה

בעניין: המאשימה - מדינת ישראל באמצעות
משטרת ישראל תביעות רמלה
ע"י עוה"ד איתי שמואלי
נגד
הנאשם - א.י. ע"י עוה"ד טל גלאון

הכרעת דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר מייחס לו את ביצוען של העבירות הבאות: תקיפת סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**); איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין; תקיפת סתם של בת זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.
2. על פי עובדות כתב האישום, במועד הרלוונטי לכתב האישום, היו הנאשם והגברת י.י. בני זוג פרודים (להלן: י'). באותה עת, י' התגוררה יחד עם שבעת ילדיהם הקטינים בבית הוריה בדירתם שבתחומי xxx (להלן: **הדירה**).
3. ביום 31.1.15, בשעה 15:00 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לדירה וביקש לראות את ילדיו הקטינים. באותו המועד, הגיעה לדירה הגב' נ.י. (להלן: נ') שהינה אמה של י'. עת יצאה נ' מהמעלית של הבניין בו מצויה הדירה, התפתח דין ודברים בינה לבין הנאשם. הנאשם ירד במדרגות של הבניין והחל לקלל את נ'. מיד ובסמוך, עלה הנאשם בחזרה במדרגות לכיוון הדירה, החל לצעוק על נ' וכינה אותה "זונה", דחף אותה וסטר לה בראשה. עת ניסתה י' להפריד בין הנאשם לנ', עיקם הנאשם את ראשה של י' באמצעות ידו, ירק עליה ופגע בה בפניה.
4. בהמשך לאמור, משהגיעו שוטרים לדירה, אמר הנאשם לא.י., אביה של י' (להלן: א') "**שלא תתפלא אם תראה את אשתך ואת הבת שלך באותה מחלקה בבית חולים**".

5. מהראיות שהוצגו בפניי, שאעמוד עליהן בהרחבה בהמשך, עולה שהאירוע הכולל שבכתב האישום התרחש בשש אפיזודות כרונולוגיות. בכל אפיזודה ישנן התרחשויות שונות. החלוקה לאפיזודות תאפשר בחינה מעמיקה של מכלול הראיות והכרעה בשאלה האם לקבל את גרסתם של עדי המאשימה לאופן התרחשות האירוע הכולל מושא כתב האישום, או שמא את גרסתו של הנאשם. להלן שש האפיזודות:
- א. האפיזודה הראשונה - המפגש בפארק בין הנאשם לנ'.
ב. האפיזודה השנייה - הגעת הנאשם לדירה והשיחה עם י'.
ג. האפיזודה השלישית - הגעת נ' לחדר המדרגות וחילופי המילים בינה לבין הנאשם.
ד. האפיזודה הרביעית - המגע הפיזי בחדר המדרגות בין הנאשם לנ'.
ה. האפיזודה החמישית - המגע הפיזי בחדר המדרגות בין הנאשם לי'.
ו. האפיזודה השישית - לאחר סיום המגע הפיזי בין הנאשם לנ' וי'.
6. העבירות מושא כתב האישום מתמקדות בהתרחשויות שהיו באפיזודות הרביעית ואילך. קיימת מחלוקת בין הנאשם לבין העדים שהעידו מטעם המאשימה לגבי התרחשויות אלה. אבחן כעת את הראיות הרלוונטיות בכל אחת מהאפיזודות.

האפיזודה הראשונה - המפגש בפארק בין הנאשם לנ'

7. אין מחלוקת בין הצדדים שהנאשם וי' היו פרודים וכי י' ושבעת ילדיהם המשותפים, התגוררו בדירה אצל נ' וא'.
8. על פי עדותה של נ', היא ישבה בגן ציבורי שנמצא בקרבת הדירה יחד עם גיסתה וראתה את הנאשם עובר במקום והחלה להטיח בו ביקורת על כך שמנקודת מבטה הוא נטש את ילדיו ולמעשה אינו משתתף בפרנסתם השוטפת. האפיזודה הראשונה לא הקימה עבירה כלשהי, מאחר והנאשם המשיך בדרכו לכיוון הדירה במטרה לאסוף את ילדיו ממנה.
9. לעדותה של נ' לגבי האפיזודה הראשונה ראו פרוט' מיום 22.3.17, עמ' 26 ש' 1 - 3, עמ' 27 ש' 23 - 28. יש לציין שהנאשם לא חלק על האפיזודה הראשונה וזאת כפי שעולה בבירור מתוך אמרות החוץ שלו במשטרה. יש לציין שלטענת הנאשם נ' אף קיללה אותו (ת/1, ש' 9-4; דוח עימות בין הנאשם לבין

י', ת/3, ש' 28 - 29).

10. בנסיבות אלה, הנני קובע כממצא עובדתי כי נ' השמיעה דברי תוכחה כלפי הנאשם בעת שעבר בפארק על רקע כעסה כלפיו בשל כך שלטענתה נטש את ילדיו ואינו טורח להשתתף בפרנסתם. כמו כן, הנאשם המשיך בדרכו לכיוון הדירה של נ' וא'. בנוסף, אין מחלוקת בין הצדדים שבמפגש בפארק לא נכחו מי מעדי התביעה האחרים, לרבות י', א' ודמויות נוספות שאעמוד עליהן בהמשך.

האפיזודה השניה - הגעתו של הנאשם לדירה והשיחה עם י'

11. הנני קובע כממצא עובדתי כי הנאשם הגיע לדירה, ובעודו מחוץ לדירה, הודיע לי' על רצונו לקחת את ילדיו על מנת לטייל עימם בגן שעשועים שנמצא בקרבת מקום. י' הביעה את הסכמתה לביקשתו וביקשה מהנאשם שימתין עד שהילדים יתלבשו. עובדות אלה עולות הן מתוך עדותו של הנאשם והן מתוך עדותה של י'. וביתר הרחבה:

א. מעדותה של י': ראו דוח עימות בינה לבין הנאשם, ת/3, ש' 2 - 4, וכן עדותה בבית המשפט בפרוט' מיום 22.3.17, עמ' 9 ש' 25 - 27.

ב. מעדותו של הנאשם: אמרת החוץ ת/1 ש' 9 - 11, וכן עדותו בבית המשפט בפרוט' מיום 25.9.17 עמ' 68 ש' 4 - 6.

האפיזודה השלישית - הגעת נ' לחדר המדרגות וחילופי המילים בינה לבין הנאשם

12. על פי עדותה של נ' בבית המשפט, היא עזבה את הפארק ועלתה לדירתה ובעת שיצאה מהמעלית על מנת להיכנס לדירתה ובעודה בחדר המדרגות, פגשה בנאשם. לטענתה, היא חזרה בפניו על אותם דברי תוכחה שהשמיעה כלפיו בעת המפגש האקראי בפארק לפיהם אינו ממלא כלל את תפקידו ההורי בפרנסת ילדיו (פרוט' מיום 22.3.17, עמ' 26 ש' 3 - 5; עמ' 30 ש' 9 - 10). עדותה של נ' לגבי האפיזודה השלישית נתמכת בעדותה של י' (פרוט' מיום 22.3.17 עמ' 9 ש' 27 - 29).

13. לטענת הנאשם, בעת שני' יצאה מהמעלית היא החלה לצרוח ולקלל אותו (ת/1, ש' 11 - 12).

14. יוצא מכך, שעם הגעת נ' לדירה, ובעודה בחדר המדרגות ליד הדירה, היא פנתה אל הנאשם מיוזמתה והמשיכה להשמיע דברי תוכחה כלפיו על כך שאינו ממלא את תפקידו ההורי כלפי ילדיו. לעניין השאלה האם מדובר רק בדברי תוכחה על חובותיו ההוריות, או שמא גם קיללה אותו, קיימת מחלוקת בין הצדדים. לאור העובדה שבאופן כללי, כפי שיוסבר בהרחבה בהמשך, הנני מעדיף את התיאור של נ' וי'

לגבי מכלול האירוע, לכל האפיזודות שבו, על פני גרסתו של הנאשם, הנני קובע כמצא עובדתי שני לא קיללה את הנאשם.

האפיזודות הרביעית והחמישית - המגע הפיזי בחדר המדרגות בין הנאשם לני' וי'

15. כתב האישום מתאר שני אירועים של תקיפה על ידי הנאשם. האירוע הראשון נוגע לתקיפתה של ני' (האפיזודה הרביעית) והאירוע השני נוגע לתקיפתה של י' (האפיזודה החמישית).
16. ני' טענה כי הנאשם תחילה תקף אותה (האפיזודה הרביעית) ומיד לאחר מכן, תקף את י' (האפיזודה החמישית). לפי עדותה של ני', להלן סדר ההתרחשויות (פרוט' מיום 22.3.17, עמ' 26 ש' 5 - 30, עמ' 31 ש' 1 - עמ' 32 ש' 22, עמ' 33 ש' 12 - 26, עמ' 34 ש' 3 - 13, עמ' 40 ש' 4 - 8):
- א. האפיזודה הרביעית - בתגובה לדברי התוכחה שהשמיעה ני' כלפי הנאשם בחדר המדרגות, הנאשם דחף את ני', מיד לאחר מכן נתן לה סטירה על פניה וירק בפניה.
- ב. האפיזודה החמישית - בעקבות האפיזודה הרביעית, י' ניסתה להתערב ובתגובה הנאשם נתן לי' מכה בפניה בכך שניסה לסובב את פניה עם ידו ולאחר מכן ירק עליה.
17. לעומת זאת, הנאשם טען כי האפיזודה הרביעית והחמישית כפי שתוארו על ידי ני' לא התרחשו. לטענתו, ני', בהמשך לקללות שהשמיעה כלפיו בעת שעמד בחדר המדרגות, ירקה עליו ואמרה "טפו". הנאשם בתגובה אמר לה "טפו", וזאת כאמירה המבטא חיקוי לפעולת יריקה, וזאת במטרה להעליבה בחזרה באותו מטבע. עם זאת, לטענתו, הוא לא ירק ממש אלא רק אמר את המילה "טפו". לטענת הנאשם, לגבי התקיפות הנטענות על ידי ני' וי', כלל לא תקף אותן ומדובר בשקר גס (ראו אמרת החוץ של הנאשם ת/1, ש' 11 - 23; דוח העימות עם י', ת/3 ש' 32 - 37, וכן עדותו בבית המשפט בפרוט' מיום 25.9.17 עמ' 68 ש' 6 - 25).
18. לאור מכלול הראיות שהוצגו בפניי, הנני מעדיף את גרסתה של ני' לגבי האפיזודות הרביעית והחמישית על פני גרסתו של הנאשם. להלן נימוקיי:
- א. העדר סתירות בעדותה של ני': עדותה של ני' לגבי סדר ההתרחשויות באפיזודה הרביעית (דחיפה, סטירה ויריקה בפניה) ולגבי סדר ההתרחשויות באפיזודה החמישית (מכה לכיוון פניה של י' ולאחר מכן יריקה בפניה), הייתה עקבית ואחידה הן בחקירה הראשית והן בחקירה הנגדית. מכאן גם המשקל הגבוה שיש לייחס לעדות זו וזאת במיוחד לאור העובדה שהינה משתלבת היטב עם שאר הראיות שהובאו בפניי כפי שיבואר בהמשך.

ב. עדותה של נ' נתמכת בעדותה של י': יש לציין ש' מסרה בדיוק את אותם דברים לגבי סדר ההתרחשויות באפיזודה הרביעית (דחיפה, סטירה ויריקה בפניה של נ') והאפיזודה החמישית (מכה לכיוון פניה של י' ולאחר מכן יריקה בפניה). ראו בעניין זה עדותה של י' בפרוט' מיום 22.3.17, עמ' 10 ש' 1 - 24, עמ' 11 ש' 26 - עמ' 12 ש' 2, עמ' 13 ש' 23 - עמ' 15 ש' 8, עמ' 18 ש' 13 - 20. במילים אחרות, גרסתה של נ' לגבי האפיזודה הרביעית והחמישית, מקבלת משקל גבוה יותר גם לאור התיאור הזהה שניתן על ידי י' לגבי אופן השתלשלות הדברים.

ג. עדויותיהן של נ' וי' נתמכות בעדותו של א': א' העיד בבית המשפט כי היה בתוך הדירה ולא שם לב שהנאשם בכלל הגיע לדירה ועמד מחוצה לה. כמו כן, הבהיר ששמע צעקות ואיננו יודע מה בדיוק התרחש מחוץ לדירה בעת ששמע את הצעקות. עם זאת, הוא יצא לכיוון חדר המדרגות וראה את הנאשם יורק על י' (פרוט' מיום 22.3.17, עמ' 47 ש' 25 - 29, עמ' 48 ש' 8 - 9, עמ' 48 ש' 28 - 32). ללמדך, שא' צפה במתרחש רק בחלק האחרון של האפיזודה החמישית, היינו בשלב הסופי של היריקה על י'.

ד. עדויותיהן של נ' וי' נתמכות בשתי אמרות של קורבן אלימות: אעמוד להלן על שתי האמרות -

1. ד. האמרה הראשונה בפני א.ג.: בבית המשפט העידה השכנה של נ' שמתגוררת בדירה סמוכה באותו בניין בשם א.ג. (להלן: **א'**). א' העידה ששמעה צעקות בחדר המדרגות ולכן יצאה אליו מדירתה. היא הבהירה שהיא לא ראתה את הנאשם תוקף את נ' ואת י', אך מאחר והצעקות נמשכו, היא התקשרה למשטרה והכניסה את נ' וי' לדירתה. לטענת א', מיד לאחר האירוע ובהיות י' אצלה בדירה, י' סיפרה לה שהנאשם דחף אותה ואת נ' וירק עליהן. א' העידה כי י' היתה בוכייה ונסערת בעת שמסרה לה את המידע האמור (פרוט' מיום 22.3.17, עמ' 41 ש' 5 - 32; וכן ראו את תמליל השיחה של א' עם מוקד המשטרה, ת/7). בעיני, מדובר באמרת קורבן אלימות לכל דבר ועניין כמשמעות ביטוי זה בסעיף 10 לפקודת הראיות.

2. ד. האמרה השנייה בפני השוטרים: בעקבות כך שא' התקשרה למשטרה, הגיעו שוטרים תוך פרק זמן קצר לדירה ורשמו דוח פעולה שבו תיעדו את שיחתם עם י'. על פי דוחות הפעולה, י' מסרה להם כי הנאשם נתן לה מכה לפניו ונתן מכה נוספת לנ' בראש (ראו דוח הפעולה של השוטר יואב לוזון, ת/5 וכן דוח הפעולה של השוטרת בר לביא, ת/4; וכן עדותה של השוטרת בר לביא בבית המשפט ואשר העידה שאינה זוכרת את האירוע והיא רק נסמכת על דוח הפעולה שערכה, ולכן מטבע הדברים מדובר בדוח פעולה שהוגש על פי "כלל הקפאת הזכירה" (פרוט' מיום 25.9.17, עמ' 62 ש' 11 - 20, עמ' 63 ש' 21 - 29)).

אומנם, התיאור שנתנה י' לשוטרים ואשר תועד בדוחות הפעולה, מציב את האפיזודה החמישית (תקיפתה של י'), לפני האפיזודה הרביעית (תקיפתה של נ'). הווה אומר, לפי דוחות הפעולה, י' הותקפה ראשונה ורק לאחר מכן הותקפה נ'. עם זאת, בעיני, אין בסדר האמור כפי שמופיע בדוחות הפעולה כדי לפגום באמינות גרסתן של נ' וי'. בכל מקרה, שני דוחות הפעולה האמורים מכילים בדיוק את אותם תכנים של אלימות, קרי מכה אחת לכיון הראש של נ' ומכה אחת לכיון הראש של י'.

19. בנסיבות אלה, המשקל **המצטבר** של כל הנימוקים שפירטתי לעיל, מובילני למסקנה שיש לייחס משקל גבוה לעדותן של נ' וי'. מכלול הנסיבות והנתונים הראייתיים שציינתי, מצביעים על מהימנות גרסתן של נ' וי'. לפיכך, הנני קובע גם שהכחשתו של הנאשם לאפיזודה הרביעית והחמישית היא בלתי אמינה.

20. בנסיבות אלה, הנני קובע שיש להרשיע את הנאשם בעבירה של תקיפת סתם של נ' ובעבירה של תקיפת בת זוג לגבי התקיפה של י'.

האפיזודה השישית - לאחר סיום המגע הפיזי בין הנאשם לנ' וי'

21. בכתב האישום נאמר כי משהגיעו שוטרים לבית, אמר הנאשם לא' "שלא תתפלא אם תראה את אשתך ואת הבת שלך באותה מחלקה בבית חולים".

22. המשפט האמור נלקח מתוך דוח הפעולה של השוטרת בר לביא. דא עקא, דוח הפעולה הוגש לפי כלל "הקפאת הזכירה", היינו על בית המשפט לנהוג בזהירות עם אמירה זו ולבחון אם קיימות ראיות נוספות שתומכות בעצם אמירת הדברים.

23. בעדותם בבית המשפט, נ', י' וא' לא אמרו שהנאשם אכן אמר את הדברים שצוינו לעיל. יצוין כי הנאשם נשאל באמרת החוץ שלו לגבי המשפט האמור והוא הכחיש שאמר את הדברים בצורה הזו וציין שאמר את הדברים בדרך של קללה בכך שהוא מקווה שיקבלו עונש מאלוהים ויקבלו מחלה שתשכיב אותן בבית חולים (ת/1, ש' 36 - 38).

24. בנסיבות אלה, בהעדר ראיה אובייקטיבית חיצונית לדוח הפעולה של בר לביא (ת/4), הנני קובע שלא הוכח מעל לכל ספק סביר שהנאשם אכן אמר את הדברים האמורים שיוחסו לו בכתב האישום. לפיכך, הנני מזכה את הנאשם מעבירת האיומים.

סוף דבר

25. לאור כל האמור לעיל, הנני מרשיע את הנאשם בעבירות הבאות: תקיפת סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין ותקיפת בת זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין. כמו כן, הנני מזכה את הנאשם מעבירת האיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ניתנה היום, ד' חשוון תשע"ח, 24 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים.